

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: **M.**, nar. X. v obci M., naposledy bytom v zahraničí: M., t. č. PT O., adresa pre doručenie pošty: JUDr. J., O. proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Bratislava, Pivonková 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-51-15/PO-Ž-2009 zo dňa 20. marca 2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 30/2009-36 zo dňa 2. septembra 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 30/2009-36 zo dňa 2. septembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-51-15/PO-Ž-2009 zo dňa 20. marca 2009, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov

v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočnosti navrhovateľom uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu ekonomickým pohnútkam navrhovateľa a potvrdzujú záver, že v jeho prípade nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu podľa § 8, alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle.

K námietke navrhovateľa ohľadne jeho tvrdenia, že tým, že požiadal o azyl, dostal sa do postavenia osôb, ktoré nesúhlasia s vládnuou politikou Vietnamu, krajský súd uviedol, že táto námietka je z pohľadu napadnutého rozhodnutia irelevantná. Podľa krajského súdu uvedenie takéhoto dôvodu žiadosti o azyl by bolo významným iba vtedy, ak by nesúhlas s politikou vlády jednej krajiny pôvodu navrhovateľa bol dôvodom k určitým aktivitám žiadateľa o azyl v dôsledku ktorých by došlo zo strany štátnych orgánov k perzekúcii žiadateľa. V prejednávanej veci však k takejto situácii nedošlo, čo navrhovateľ potvrdil aj počas pohovoru uskutočneného u odporcu. Krajský súd súčasne poznamenal, že dôvody žiadosti o azyl musia existovať v čase podania samotnej žiadosti o azyl.

K navrhovateľom prezentovanému dôvodu opravného prostriedku, t. j., že je veriacim človekom a preto má opodstatnené obavy z prenasledovania vo Vietname z náboženských dôvodov, poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ o sebe počas pohovoru u odporcu vypovedal, že je bez vierovyznania, ako aj na skutočnosť, že perzekúciu z tohto dôvodu počas azylového konania pred odporcom nikdy nespomenul. Z uvedeného je podľa názoru krajského súdu zjavné, že uvedením tohto dôvodu v opravnom prostriedku bolo iba účelovým a zjavne nepravdivým.

K námietke nedostatočne zisteného stavu veci krajský súd uviedol, že táto námietka bola nedôvodnou, pretože azylové konanie je ovládané aj zásadou, že povinnosť zistenia stavu veci je determinovaná dôvodmi, ktoré žiadateľ o azyl uviedol na odôvodnenie svojej žiadosti. Ak teda odporca posúdil navrhovateľovu žiadosť o azyl výlučne z dôvodov ním uvádzaných, postupoval správne a neporušil žiadne ustanovenia zákona o azyl,

resp. Správneho poriadku. Krajský súd poukázal na to, že odporca vyhládal a do spisu založil informácie o krajine pôvodu navrhovateľa, pochádzajúcu z rôznych nezávislých zdrojov, pričom týmto nebolo možné vyčítať neaktuálnosť.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom namietal, že krajský súd neprihliadol na vážnosť situácie vo Vietname. Uviedol, že tým, že požiadal o azyl v inej krajine nepriamo nesúhlasil s politikou režimu a stal sa nepohodlnou osobou. Politickým dôvodom jeho žiadosti nebola venovaná náležitá pozornosť. Poukázal na to, že osoby, ktoré nepodporujú politickú moc a správajú ako porušovatelia tejto moci sú po politickej a ekonomickej stránke izolovaní a vytláčaní zo spoločenského života, čo by navrhovateľovi hrozilo po jeho návrate do vlasti.

V tejto súvislosti poukázal na správu Amnesty International o Vietname - 2009, ktorá hodnotí výlučne politickú situáciu ako aj správu Human Rights Watch, ktorá hodnotí úroveň ľudských a občianskych práv vo Vietname.

Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval argumenty, pre ktoré zamietol žiadosť navrhovateľa ako zjavne neopodstatnenú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. januára 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok

taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t.j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 1.12.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b,

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. (ods. 3)

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ svoju žiadosť o udelenie azylu z dôvodov ekonomických, teda inými dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13 a alebo 13b zákona o azyle, preto jeho žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (odporca vychádzal z informácií o krajine pôvodu, ktoré získal z informácií – na internetovej stránke www.businessinfo.cz- Vietnam, informácie vedené MÚ vedené pod č. p.: MÚ-128-3/ODZS-2008.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľ nielen že nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdil.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 10.2.2009 navrhovateľ uviedol, že o azyl požiadal z ekonomických a politických dôvodov. Z krajiny svojho pôvodu odišiel za účelom zárobku, chcel si nájsť prácu a zarobiť peniaze. Okrem toho uviedol, že nesúhlasí s politickým režimom vo Vietname, nepáči sa mu čo koná polícia a ako sa správa.

Na otázku, či sa jemu niečo konkrétne v krajine pôvodu stalo, odpovedal, že nič konkrétne sa mu nestalo.

Na otázku prečo nepožiadal o azyl v roku 1997, keď na Slovensko pricestoval, odpovedal, že sa obával, že bude vrátený naspäť do Vietnamu.

Na otázku či prišiel do styku s políciou, zložkami štátu armádou, a či bol v krajine pôvodu nimi prenasledovaný, odpovedal, že neprišiel s nimi do styku a nebol nikým prenasledovaný.

Na otázku čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedal, že sa nechce vrátiť do Vietnamu, na Slovensku žije do roku 1997, chce tu ostať žiť

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľka zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na ekonomických dôvodoch.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav vecí podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodit', že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľa, pre ktoré žiadal udeliť azyl na území Slovenskej republiky, nemožno považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a jeho žiadosť je založená na iných dôvodoch ako v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, najmä na ekonomických dôvodoch, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Krajský súd sa podrobne zaberá všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady, v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu vrátane právneho názoru krajského súdu k humanitným dôvodom odvolací súd odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Z vyjadrení navrhovateľa, ktoré produkoval v administratívnom konaní, vyplynul jednoznačný ekonomický dôvod jeho žiadosti a s poukazom na skutočnosť, že tieto námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. januára 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová